

8
1965

გამოცემის 42-ე წელი. ფასი 20 კპ.

ჩინება

1965

№ 8 თბილისი აპრილი

საქართველოს
ბიბლიოთეკა

31050

ჩვენ ქობა და მეგობრობა
გვამალებს და გვამოწმებს,
რასაც მტრობა ამსხვრევს,
ანგრევს,
სიყვარული აშენებს.

ნათელს ჰყენს და ჰყანტავს
ღრუბლებს,
აცემტვერებს დაისებს,
გაუმარჯოს ხალხთა შორის
მეგობრობის მაისებს.

გაუმარჯოს დაუშრებელ
სიხარულის გაფენას,
დაუდგრომელ ადამის ძის
ლურჯ კოსმოსში გაფრენას.

ძირს ომი და ვერაგობა,
უნდობლობა, ფლიდობა,
გაუმარჯოს ცის სიწყნარეს
და სანუკვარ მშვიდობას.

„ნიანგს“ სამართლიანად მიაჩნია თავი სამამულო ომის ვეტერანად, რადგან იგი თავისი ბასრი მახვილით ებრძოდა ფაშისტების მისი ჩასახვის დღიდან. როდესაც მშვიდობის ნათელი ცა ფაშისტების შავმა ღრუბლებმა დაფარეს, „ნიანგი“ მტკიცედ ჩადგა ფაშისტების წინააღმდეგ მებრძოლთა რიგებში. მას შემდეგ „ნიანგმა“ უფალავე მტერს „მოსტრა“ თავი თავის ფურცლებზე. „მოსტრილ“ თავებს იგი სპეციალურ ტომარაში აგროვებდა. ვის არ უნახავს „ნიანგის“ ჩანგალზე წამოცმული პიტლერის ტრაბახა გენერლები და მათი თავდასული ჯარისკაცები. წამოაგო რა თავის ბასრი მახვილზე უამრავი მტერი, „ნიანგმა“ განამტკიცა ყველა პატიოსანი ადამიანის რწმენა, რომ მტერი თავისივე ბუნაგში იქნებოდა განადგურებული. ეს ხომ ასეც მოხდა. და დღეს, როდესაც მსოფლიოს ყველა პატიოსანი ადამიანი ფაშისტების დამარცხების 20 წლისთავს უვიმობს, „ნიანგი“ სიხარულით უერთდება ამ დიდ დღესასწაულს. ბრძოლა ფაშისტთან დამთავრებული არ არის. ფაშისტი რევანშისტები — აი ვის წინააღმდეგ არის საჭირო დაუნდობელი ომი. „ნიანგი“ არავითარ შემთხვევაში არ დაუშვებს ფაშისტების აღორძინებას. ის ლესავს მახვილს და ამზადებს ახალ ტომარას, რათა იგი ნეთფაშისტების „მოსტრილი“ თავებით გაავსოს.

ანდერსი ჩაგვიყარა ავსტრალიაში

მე ამ ანდერსს არც კი დავწერდი. ზემდგომი ორგანოების სახელზე. მაგრამ იძულებული ვაგხდი გამეცნო თქვენთვის საქმის ვითარება. თუნდაც „ესთეტიკის თვალსაზრისით“. საქმე ისაა, რომ შ. რუსთაველის სახელობის ბათუმის სახელმწიფო პედაგოგიური ინსტიტუტის 1964 წლის 11-15 მაისის XXV სამეცნიერო სესიაზე დოცენტმა დ. ქ. კილაძემ წამომიყენა ფრიალ მძიმე და, თუ შეიძლება ითქვას, ისეთი ბრალდებები, რომლებიც სცილდება ყოველგვარი „ესთეტიკური თვისებების განასერს“. მე, უმანკო ბუღალტრს, რომელსაც ჩემს სიცოცხლეში გალობის გარდა არაფერი ბოროტება ჩამიდენია, ბრალი მედება უიდეობა და მოქმედების სტიქიურობაში. ძვირფასო მკითხველო, აღნიშნულ ანდერსში სიტყვა-სიტყვით მომყავს საბრალდებულო დასკვნის ხუთივე პუნქტი:

„ბულბულის სიმბოლიკა ესთეტიკის თვალსაზრისით“

1. ბულბულის სიმბოლიკა გაცილდა ესთეტიკური თვისებების განასერს. ამ ფენომენის გალობით გამოწვეული კმაყოფილების უკიდურესი ვაზვიადება ჩრდილავს მშვენიერებაში როგორც სიმართლის, ისე მხატვრული გემოვნების ძალას და ხელს უშლის შემოქმედებითი ესთეტიკურის თვითმყოფ სამყაროდ აღიარების ჭეშმარიტი თვალსაზრისის საყოველთაოდ გავრცელებას.
2. ვარდბულბულიანის თემა „ვეფხისტყაოსანში“ გამოყენებულია ეთიკურისა და ესთეტიკურის შინაგანი ერთიანობის საოცარ სამკაულად — გამზრდელის მშობლიური სიყვარულისა და ვაჟკაცობის განაზარდში მჭობნი და უკვდავი ძალით აღორძინების დიდაქტიკურ სახედ.

3. ბულბულისათვის მომხიბლავი, მომაჯადოვებელი და სასწაულებრივი ხმის „მინიჭება“ (რასაც ადგილი აქვს არა მარტო ხალხურ თქმულებებში, არამედ მეცნიერულ ლიტერატურაშიაც) ბუნების აბსოლუტურ მასწავლებლად მიჩნევასა და ადამიანური ფანტაზიის ცდომილებად აღიარების არასწორ შეხედულებას ენათესავება. მომხიბლავი და მომაჯადოვებელი ვერავითარი სიმღერა ვერ იქნება მაღალი იდეურობის გარეშე, ვერც მელოდიისა და თუნდაც თვით ჰარმონიის მღერადობის მიუხედავად.

4. ბულბულის სიმბოლიკა შემოქმედებითი „მე“-დან გასხვისებული ძალის ანარეკლია და ეს უკანასკნელი არ შეიძლება მივიჩნიოთ შემოაღნიშნული „მე“-სათვის გაუცხოვებელ და მიუწვდომელ ისეთ სხვად, რომელიც ბულბულისა თუ საერთოდ ბუნების სპეციფიკურ თავისებურებად ითვლებოდა.

5. ბულბულის სიმღერა სტიქიური მოვლენაა და არ შეიძლება იგი მეტნაკლებობით, შეზღუდულობით არ ხასიათდებოდეს.

ახლა გთხოვთ, პოპულარული ენით ამიხსნათ, რაში მედება ბრალი, რა დაუშავე ამხ. დ. ქ. კილაძეს, რატომ ვარ უიდეო, რატომ ხასიათდება ჩემი „სიმღერა“ მეტნაკლებობით, შეზღუდულობით, რაში მჭობია ყვავი, ან ჩხიკვი, არა და ასე შერცხვენელი თავს არ ვიცოცხლებ, ვაფუყრი თავს კაკანათში და მერე ჩემს მაგივრად ბათუმის მაისის ვარდებს ამხანაგმა კილაძემ უმღეროს ესთეტიკური თვისებების განასერს გაცილებული იდეური სიმღერები.

თქვენმა პასუხმა და ახსნა-განმარტებამ შეიძლება დამამშვიდოს და მიხსნას კიდევ ბოროტი განზრახვისაგან, მაგრამ ისე ვარ აღელვებული, თქვენს პასუხს ვეღარ დაველოდები.

თქვენი შემარცხვენელი უიდეო ბულბული.

მშვიდობით.

ნაზუზრი

(ცოცხნარეული)

არ ვიჩივლებ, გზა რომ მქონდეს,
ან ისეთი, ან ასეთი,
ცოცხნარობა არ შემეფერის,
დამანათლონ ტალახეთი.

ნინავი

საქმისათვის ბევრგან ვიყავ,
გზები ბლომად გავლიეთო,
უფროსების სადღეგრძელოდ
სატალახო დალიეთო.

გორი

(ზემონიქოზელი)

ზემო ნიქოზის მკვიდრი ვარ,
ლოდად დამაწვა რადიო,
ლოთივით ხმაჩახლეჩილმა
გულს გამიჩინა დარდიო.

ნინავი

მანდ თუ გაჭირდა მოსმენა,
აღეჭი, გორში წადიო,
გზამც ბედნიერი გქონოდეს,
გფენოდეს ია-ვარდიო!

ქარელი

(ქარელელი)

წყლის მკვიდრი ხარ, ამიტომაც
შემოგჩივლებ აბა რასა,
აბანო გვაქვს, უქმადაა,
ვერ ველირსე დაბანასა.

ნინავი

ჩამოვალ და ვინახულე,
მაგრამ როდის, რომელ დროსა,
ცისქვეშ ხომ ვერ დავიძინებ,
არ ვიქებენ სასტუმროსაც.

ორჯონიძის რ-ნი

(თეთრწყაროელი)

ჰქონდა სიგრძე, ჰქონდა განი,
გვქონდა ბურთის მოედანი.
კარგი მიწა არის აქო
და გარდაქმნეს სამოსახლოდ.
გაქრა სიგრძეც, გაქრა განიც
და დავეკარგეთ მოედანი.

ნინავი

სადმე ნაკვეთი ექნება,
სოფსაბჭოს თავმჯდომარესა,
წაიღეთ ბურთი, აავღეთ,
სწორედ იმ არემარესა.
თუ ფერდობია იმ ადგილს,
ან თუ მდინარე ჩაუდის,
ის თავმჯდომარე დანიშნეთ
მომწოდებელად აუტის.

— აი, ბაბო, პროფესორი მოიძვანაო, რომ მთხოვდი, მოიძვანა.
— მაგის გამოწერილ წაგაღს პირში არ ჩავუშვებ და გარემადან მისვით რამდენიც
ვიწდათ.

გ. ა. ნ. ა. ც. უ. რ. ა. ბ. ა.

ცული ფეხი

- ამ ბოლო დროს სისტემატურად აგვიანებთ სამსახურში.
- ცულ ფეხზე გამოვდივარ, უფროსო. ერთი შავგვრემანი ქალი შე-
მეფეთება გზაში და... დაგვიანება ნაღია.
- იმ ქალს რა, ცული ფეხი აქვს?
- პირიქით, გადასარევი ფეხები აქვს. თვალს ვერ ვაშორებ.

საჩივრების განყოფილებაში

- მღივანმა კაბინეტში ფერმიხდილი კაცი შემოიყვანა და უფროსს მო-
ახსენა:
- პირდაპირ აუტანელი ამბავია: ამ კაცმა მესაე განცხადება შემოი-
ტანა.
- რამ გადარია, რას წერს ამდენს?
- სულ ერთსა და იმავეს იმეორებს, გთხოვთ განიხილოთ ჩემი პირვე-
ლი განცხადებაო.

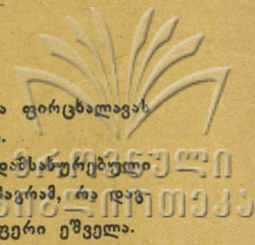
ა. ბასილია

ნახ. ჯ. ლოლუასი

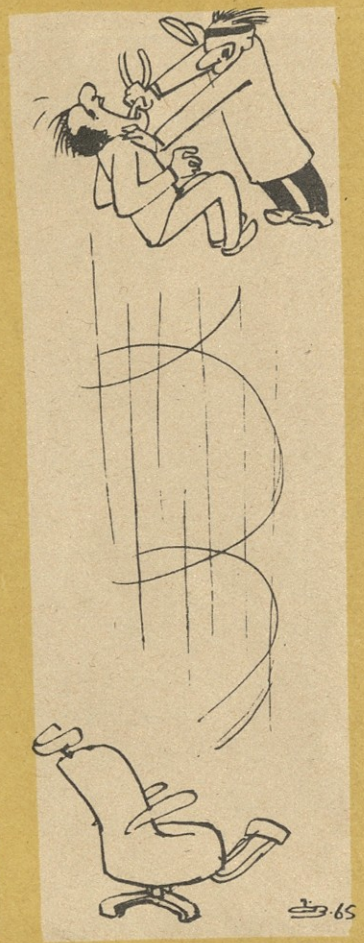
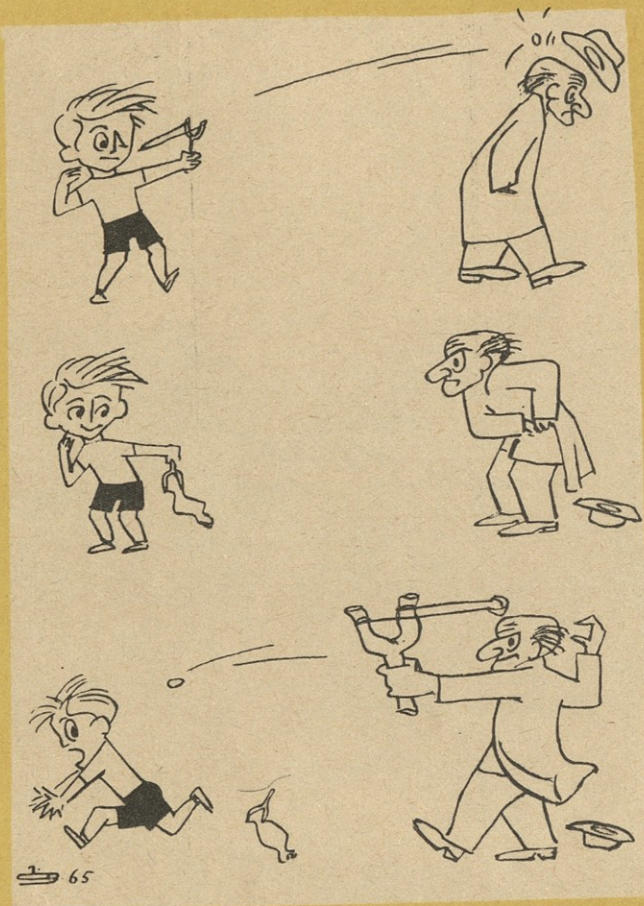
— მიც არა ვითქვი, უშუაგს რატომ სვამენ, თურმე აკვარიუმს აკითხებენ!

რადიო
საქართველო

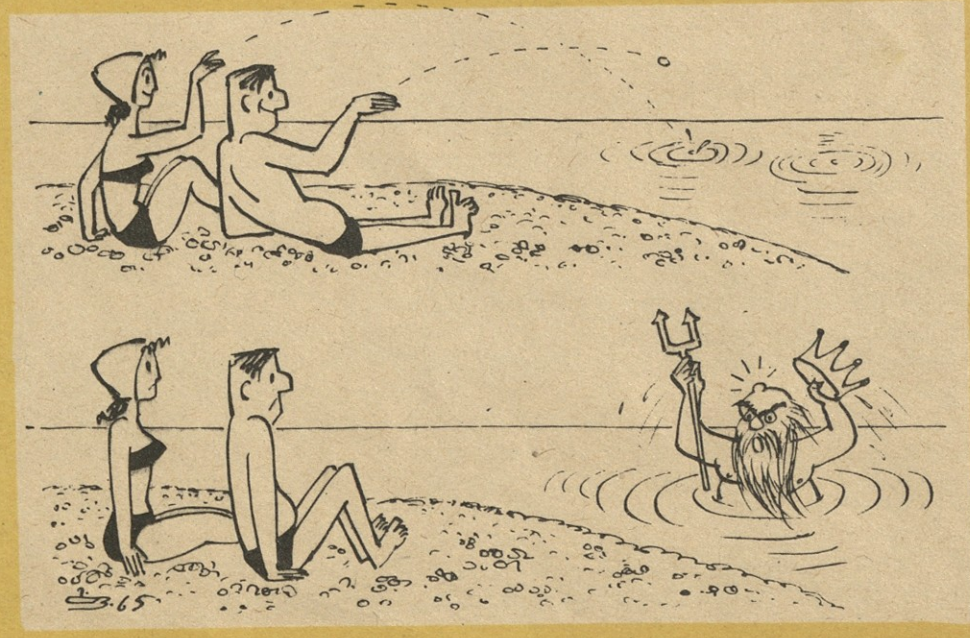
მიმდინარე წლის 20 მარტს ცნობილ მხატვარ-კარიკატურისტ გიგლა ფირცხალავას საქართველოს სსრ დამსახურებული მხატვრის საპატიო წოდება მიენიჭა. ჩვენ ვთხოვეთ მას მხედველობაში მიეღო თავისი ახლანდელი დასახურებული მდგომარეობა და რაც შეიძლება სერიოზული ავტობიოგრაფიული შექმნა. მაგრამ, რა დაკარგვით და რას ეძებთ. როგორც ხედავთ, მის დასერიოზულებას არაფერი ეშველა. „ნიანგის“ რედაქცია სულითა და გულით ულოცავს გიგლა ფირცხალავას მაღალ წოდებას და უსურვებს შემდგომ წარმატებებს.

ტვ.

რეაქციები რუსთაველის პოსტკეფზე

ერთმა ნაცნობმა გამაჩერა. კარგა ხანი არ მენახა.
 — წუთით მაღაზიაში შემყუევი. შერე მეც იქით მოვდივარ.
 შევეყვი.
 — ზურგზე თუ გაქვთ?
 — რა? — იკითხა გაოცებულმა გამყიდველმა.
 — ზურგზე, აი, ზურგზე რომ ჰკიდათ. — აუხსნა ჩემმა ნაცნობმა.
 — აა... რუგზე? არა, არა გვაქვს.
 — ხვალადელნიკი ხომ არ მიგიღიათ?
 — ხვალადელნიკი?!.
 — ხო, ხვალადელნიკი. ხვალისთვის რომ ინახავს საჭმელს! ცივად რომ ინახავს!
 — არ მიგვიღია.
 — როცა გინდა, ვერაფერს იშოვნის. — შემომჩივლა ნაცნობმა, გარეთ რომ გამოვდიოდი.
 — რად გინდოდა „რუგზე“? — ვკითხე.
 — ჩემი უფროსი ბიჭი გათხრეოლოგია. ამ დღეებში ექსპედიციაში მიდის და მთხოვა მიყიდეო.
 — აა... არქეოლოგი უნდა გეთქვა, არა? — შევეშველე.
 — ხო, ხო, არქეოლოგი.
 — სად მიდის?
 — მცხეთისცხოველის ტაძარი რომ არის, იქ თხრიან რალაცას.
 — კი, მაგრამ ამხელა ბიჭი გუყავს?
 — ჩემი ბიჭი არ იცო, კაცო? ექვსჩემბიონია ჭიდაობაში.
 — ალბათ ექვსჩემბიონი, არა?
 — ჰო, ექვსჩემბიონი იყო ჩემბიონი.
 — ახლა საით მიდიხარ? — მივეცი დიპლომატური კითხვა, რათა გამეგო, მალე დამთავრდებოდა თუ არა ჩვენი უცნაური საუბარი.
 — აგერ, ერთი ნაცნობი გვერდენკას ყიდის. ჩემს ბიჭს გამოადგება ექსპედიციაში.
 ალბათ „ბერდენკა“ უნდა თქვას, გავიფიქრე მე.
 — შერე კანაფანია დაროგათი ფუნუკულორზე უნდა ავიდე. რეპეტიცია მაქვს. ამაღამ მოხსენებას ვკითხულობ ტელევიზორში ენის სიწმიდის დაცვის შესახებ. აღარაფერი ვკითხე, დავემშვიდობე და, სახლში რომ მივედი, ტელევიზორი სასწრაფოდ გამოვრთე.

— ვახტანგ, ეპანი ღვინე საშუაოს გამიჩინე.

ეპიგრაფიკი

ზმთავსება...

ზის სამსახურში მშვიდად მომეცნიერო ლიდა, ხელსაქმე უღევს წინ და ქმარს ექსოვება წინდა.

ასაც ხდება

ახალგაზრდობდა საბედია, პენსიისათვის დაბერდა.

ლ. მარტაშვილი

მსოფლიოს ბევრი ფილოსოფოსი დღემდე ამოდ ცდილობს გადაწყვიტოს ეს რთული მითოლოგიური პრობლემა.

ახლანან ერთმა ცნობილმა ბრძენმა, რომელიც პალიკარნასში ცხოვრობს, ფრიად მნიშვნელოვანი ისტორიული აღმოჩენა მოახდინა. ამ ბრძენის აზრით, ჩვენი წინაპრები ადამი და ევა აუცილებლად თურქები იყვნენ. დასადასტურებლად შემდეგი უღავო ფაქტები მოჰყავს: ყველა მეცნიერი ადასტურებს, რომ ადამი და ევა ტიტვლები იყვნენ. ჩვენ, თურქებიც მათსავით ტიტვლები ვართ. ეს ერთი.

ყველამ იცის, რომ ადამა და

ევამ ნაპოვნი ვაშლი შუაზე გაიყვეს და ისე შექამეს. ჩვენც ასევე. თუ ვინცობა ვაშლს ვიპოვით, იძულებული ვართ გავყოთ ის ორ და ზოგჯერ სამ და ოთხ ნაწილადაც. ეს ორი.

ადგილი, სადაც ადამი და ევა ცხოვრობდნენ, ამბობენ სამოთხე იყო. ჩვენი პოლიტიკური მოღვაწეებიც თავიანთ გამოსვლებში სისტემატურად ხაზს უსვამენ, რომ თურქეთი სამოთხეაო. ესეც სამი.

სცადე და თქვი ახლა, რომ ადამი და ევა თურქები არ იყვნენ!

თარგმანი

შ. აშირანაშვილისა

ამას წინათ „ნიანგმა“ გამოაქვეყნა რუსულ-ქართული ლექსიკონის პირველი ტომი რუსულიდან ქართულად მთარგმნელთა დასახმარებლად. ძალიან სასიამოვნოა ის ფაქტი, რომ ლექსიკონზე ჭერ სტამბის საღებავები არც კი შემზარალა და მან უკვე ფართო გამოყენება ჰპოვა მკითხველში.

უფრო მეტიც, ჩვენი ლექსიკონი ჭერ კიდევ მხოლოდ იწყობდა სტამბაში, როდესაც ბაკურიანში, მის მიხედვით, კერძოდ 1965 წლის 3 მარტს, ითარგმნებოდა ახალი მხატვრული ფილმის სახელწოდება: „Поезд милосердия“. შემდგომში ამ აფიშის მთარგმნელებს რომ არ დაეკარგოთ დრო ფილმების სათაურების თარგმანში, ვთავაზობთ რამდენიმე მხატვრული ფილმის სახელწოდების შუა თარგმანს.

იმედია „უმოწალო მატარებლის“ მთარგმნელები არ დაგვიწუნებენ ქვემოთ აღნიშნულ თარგმანებს:

Любовь Яровая — იაროვასი სიყვარული.

Столь долгое отсутствие — რამდენი ხანია მაგიდასთან არ შეგვედრიავართ.

Насредин в Бухаре — შუა ბუხარში.

Константин Заслонов — კონსტანტინე სპილოს უკან.

Эскадрилья „Летучая мышь“ — ეს ეკადრებოდა მფრინავ მიშას?

Серёжа — ნატრისფერი ზღარბი.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

სანდრო ეული

გარდაიცვალა ცნობილი ქართველი პოეტი და საზოგადო მოღვაწე სანდრო ეული-ქურდიე. მთელი ნახევარი საუკუნის მანძილზე ემსახურებოდა იგი ქართულ ლიტერატურას და თავისი რევოლუციური სულისკვეთებით აღსავსე ლექსებით ყოველთვის მაღლა ეჭირა სოციალისტური რეალიზმის დროსა.

სანდრო ეული დიდი სიყვარულით ეკიდებოდა ქართული იუმორის განვითარების საქმეს. მისი იუმორისტული ლექსები მიმართული იყო სოციალისტური საშობლოს აშკარა და ფარული მტრების წინააღმდეგ.

სანდრო ეული წლების მანძილზე რედაქტორობდა ყურნალ „ნიანგს“, დიდ მზრუნველობას იჩენდა იუმორისტ მწერართა ახალი კადრების მიმართ, ხელს უწყობდა მათ და ახარებდა მათი წარმატებები.

ჩვენი დიდი საშობლოს ზედნიერი ცხოვრების დაუცხრომელი და მგზნებარე მომდერლის სანდრო ეული-ქურდიის ხსოვნა მარად დარჩება მისი მეგობრების გულში. შურნალ „ნიანგის“ სარედაქციო კოლეგია.

რა მართებებისა იყვნენ ადამი და ევა?

ნიანგის შემოქმედებისათვის

280
28/11

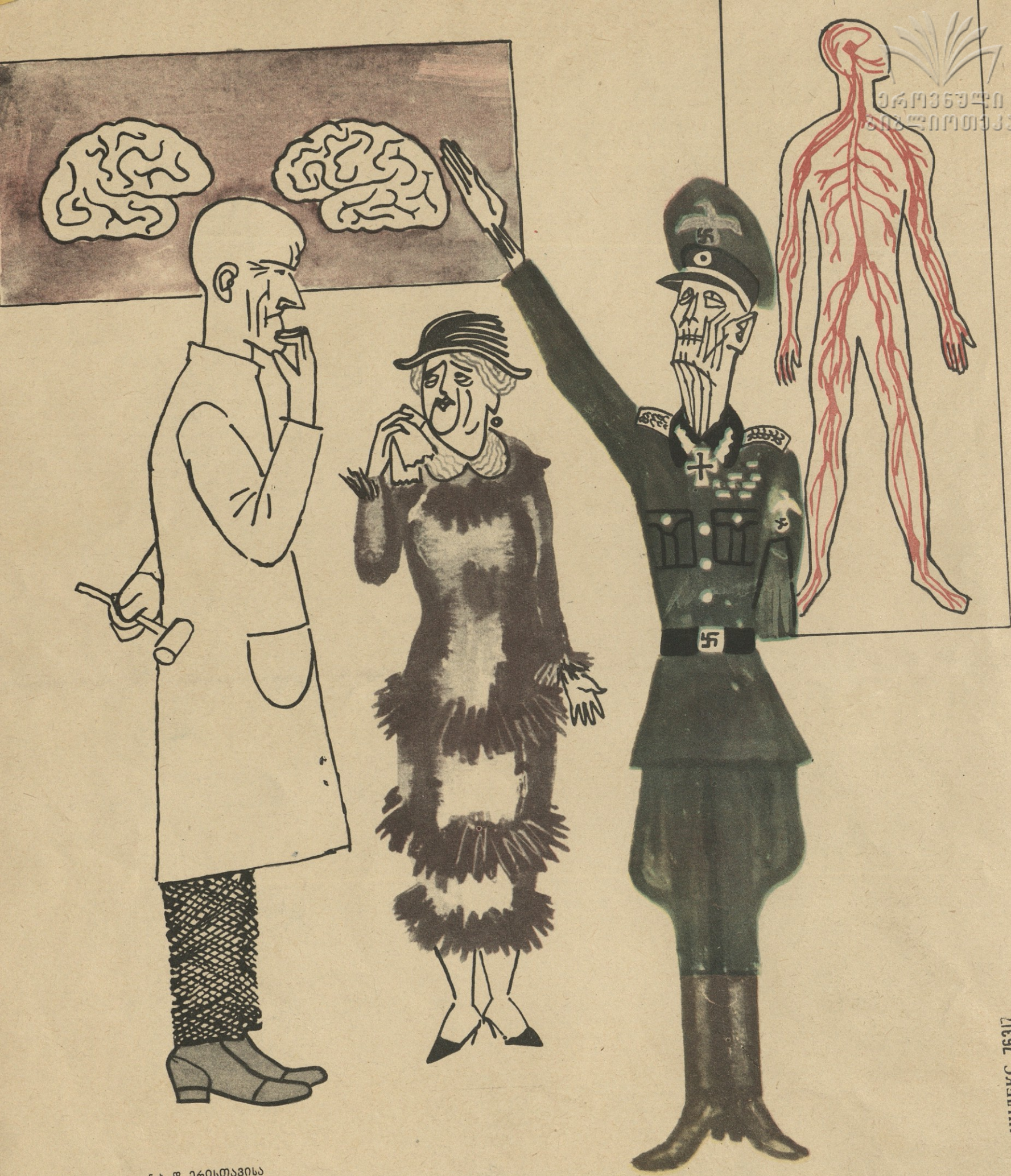

სოფლიორი პენსიავი.

რედაქტორი ნ. ღუმბაძე სარედაქციო კოლეგია: ს. კლდიაშვილი, ნ. მაღაზონია, გ. ნიშნიანიძე, მ. ქარჩავა, ნ. შველიძე, ო. ჭელიძე. საქ. კვ. ცენტრალური კომიტეტის გამომცემლობა

თბილისი. სატირისა და იუმორის ჟურნალი „ნიანგი“. Тбилиси. Сатирико-юмористический журнал „Нианги“. რედაქციის მისამართი: რუსთაველის პრ. № 42. ტელეფონები: რედაქტორის—9-76-69, საერთო განყოფილების—3-10-78

ხელმოწ. დასაბ. 15/IV-1965 წ. ქალ. ზომა 70x108 1/2, 0,5 ნაბ. ფურც. 1,37. ფიზიკურ ფორმათა რაოდენობა 0,5, პირობით ფორმათა რაოდენობა 1, ხელნაწერები ავტორებს არ უბრუნდებათ. საქ. კვ. ცვ გამომცემლობის სტამბა № 1. ლენინის ქ. № 14. შეკვ. № 1114. უფ. 01685 ტირაჟი 40000.

ნახ. ლ. პარიშავილი

— გვიჩვენეთ, ეჰიჰო, ისე განუვითარდა სკლეროზი, რომ სულ არ ახსოვს 20 ფლის წინ რა ღამებარდა!

ИНДЕКС 76317